

näckroskråka

det är när kråkan lovar in i kvällsljuset

som faller och faller

ner i näckrostjärnen

jag för första gången

ser henne på riktigt

den granitgrå fjäderdräkten med nattens alla färger

glider långsamt in över mitt öga

vingslag efter vingslag

övergår i

flämtande andetag

fortplantar sig efter min ryggrad

och bygger sitt bo i mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo_67 med Poeter.se id #33746 innehar upphovsrätten